

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010060
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219010060.3

Uznesenie

Krajský súd v Z. Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného Y. M. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ a iné Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 3. decembra 2020, o odvolaní obžalovaného Y. M. a okresného prokurátora vo Veľkom Krtíši proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 6. 8. 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného Y. M. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 6. 8. 2020 bol obž. Y. M. uznaný za vinného na tom skutkovom základe, že

1./

- v dobe od marca 2018 do 20. 11. 2018 vo O. J. č. XX, v Z. nad R. ul. K. č. XX/XX a inde dlhodobo prenasledoval svoju bývalú družku W. M. takým spôsobom, že sa jej vyhrážal ublížením na zdraví, vyhľadával jej osobnú blízkosť a sledoval ju a kontaktoval ju telefonicky a emailom proti jej vôli, keď v dobe od marca 2018 do 02. 06. 2018 v byte v bytovom dome v Obci O. J. č. XX okres O. N., kde v tom čase žili v spoločnej domácnosti s družkou W. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. nad R., K. č. XX/XX, vyvolával u nej obavy z bitia, bil ju a to tak, že jej vytrhol z rúk mobilný telefón a následne ju viackrát udrel do oblasti tváre, čím jej viackrát spôsobil podliatinu v oblasti pod očami a na tvári, poškodenú viackrát opakovane bil rukami a dusil, pričom jej hovoril, že zomrie, vyvolával u nej strach bezdôvodnou žiarlivosťou, poškodenú násilne izoloval tým spôsobom, že ju zamykal v byte a nepúšťal ju von na nákup a dňa XX. XX. XXXX v presne nezistenom čase v byte v bytovom dome v obci O. J. č. XX po predchádzajúcej slovnej hádke poškodenej okolo tváre, resp. úst a nosa sa pokúsil natočiť potravinársku fóliu, pričom utrpela pomliaždený nos a hematóm s minimálnym opuchom nosa a následne potom ako sa poškodená zo strachu, aby jej neublížil, odsťahovala zo spoločnej domácnosti spolu s ich maloletým synom v dobe od 02. 06. 2018 do 20. 11. 2018 na adrese K. č. XX/XX Z. nad R. a inde neustále sledoval poškodenú W. M. a to tým spôsobom, že na svojom osobnom motorovom vozidle sledoval poškodenú, keď išla na nákup, sledoval kam pôjde, chodil za poškodenou tak, že v nočných hodinách stál pod oknami jej bytu v Obci Z. nad R., K. č. XX/XX a sledoval poškodenú, kedy vyjde z bytu, pričom dňa 20. 10. 2018 v čase okolo 19-tej hodine, keď vyšla z budovy bytového domu v obci Z. nad R., kde býva, obžalovaný Y. M. vyšiel z tmy pri rohu budovy s kapucňou na hlave, pristúpil k poškodenej a povedal jej, že sa tu cíti dobre a že tu bude dokedy on uzná za vhodné a viackrát sa jej pýtal na koho čaká, či niekto ide za ňou a viackrát jej povedal, že on si na neho aj tak počká a poškodenú citovo vydieral tým spôsobom, že v noci opakovane viackrát volal na jej mobilné číslo a písal jej textové správy obsahom ktorých bolo, že sám si siahne na život, alebo že niekto iný zomrie, čím svojím konaním spôsobil poškodenej obavu o jej život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršil jej kvalitu života, pričom podľa lekárskej správy poškodená utrpela dňa 02. 06. 2018 podkožný hematóm s minimálnym opuchom v oblasti nosa bez krvácania z nosových dier,

2./

- obžalovaný Y. M. dňa 20. 10. 2018 v čase okolo 19.30 hod. bez súhlasu poškodenej W. M. vošiel do jej bytu v bytovom dome ul. K. č. XX/XX v Z. nad R. a to tým spôsobom, že po tom, čo zazvonil a poškodenej pootvorila dvere, tak obžalovaný Y. M. za použitia vlastnej sily vtláčil dvere s poškodenou dovnútra, čím ju odstrčil od dverí, vošiel do bytu, kde poškodenej ho viackrát vyzvala, aby z bytu odišiel, čo on neuposlúchol, v byte, napriek jej výzvam, aby byt opustil, zotrval najmenej po dobu 10 minút a z predsiene bytu zobral poškodenej vreco so smetami, s ktorými následne zišiel dole pred bytový dom a prezrel ho, kde týmto jeho konaním nebola poškodenej spôsobená žiadna škoda ani zranenie.

Týmto konaním podľa názoru prvostupňového súdu v bode 1) rozsudku spáchal prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/ ods. 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. a v bode 2) rozsudku prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák.

Za to bol odsúdený podľa § 360a ods. 2 Tr.zák. s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne s tým, že prvostupňový súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní osobitne potom, ako bola vec vrátená prvostupňovému súdu Krajským súdom v Banskej Bystrici a po novom vypočutí obžalovaného, poškodenej a znalkyne B.. W. K., B.. došiel k záveru, že obžalovaný dlhodobo prenasledoval poškodenú W. M. (bývalú družku) a to tým spôsobom, že sa jej vyhrážal ublížením na zdraví, neustále ju sledoval a kontroloval, vyhľadával jej osobnú prítomnosť a kontaktoval ju prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby a to telefonátmi a SMS správami. Takto poškodenú prenasledoval od marca 2018 do 02.06.2018, dokedy bývali spoločne v bytovom dome v obci O. J. č. XX a potom aj ďalej na novej adrese bydliska poškodenej a to Z. nad R., K. XXXX, kam sa s dieťaťom poškodenej od neho odsťahovala. Intenzita tohto prenasledovania bola podľa názoru prvostupňového súdu stupňujúca, kde najskôr ju začal podozrievať z nevery, potom ju začal fyzicky napádať tak, že ju udieral rukami po tele a hrozil jej ublížením na zdraví, až nakoniec ju prenasledoval tak, že ju sledoval, kde sa pohybuje, čo robí, či sa nestretáva s inými mužmi, čo bolo nepochybne správaním proti jej vôli, keďže poškodenej sa rozhodla s ním definitívne ukončiť spolužitie.

Oproti podanej obžalobe, ktorá kvalifikovala konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a/ Tr.zák., prvostupňový súd došiel k záveru, a to najmä s prihliadnutím na psychologický znalecký posudok B.. K., že v danom prípade je namieste sčasti upraviť skutok oproti podanej obžalobe (vypustenie fyzických a psychických útrap) a upraviť následne kvalifikáciu konania obžalovaného s tým, že v danom prípade kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 1) rozsudku ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 139 písm. c/ Tr.zák. V tomto smere poukazuje prvostupňový súd najmä na výsluch znalkyne na hlavnom pojednávaní dňa 25.6.2020, kedy znalkyňa B.. K. jednoznačne uviedla, že správanie u obžalovaného nevyvolalo u poškodenej znaky syndrómu týranej osoby. Táto znalkyňa uznala, že je síce pravdou, že poškodenej mala z jeho správania strach, ale tento znak bol ovplyvnený aj jej povahou a vzťahovými otázkami k obžalovanému, pričom ale nemožno tvrdiť, že by vypovedala k obžalovanému lživo, resp. mala tendenciu ku konfabuláciám. Znalkyňa tiež hodnotí výpoveď poškodenej ako vierohodnú. Ďalej súd v odôvodnení svojho rozsudku poukazuje na to, že neuveril obhajobe obžalovaného, že tento vo vzťahu poškodenej opakovane nevolal, resp. že neposielal SMS, Práve naopak, z vykonaného dokazovania, na ktoré poukazuje súd v odôvodnení rozsudku vyplýva opak a to, že to bol obžalovaný, ktorý poškodenú neustále telefonicky atakoval a to proti jej vôli, čím jej podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu života. Rovnako súd poukázal v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k zraneniam poškodenej na lekárske správy, aj na výpovede svedkov, ktorí boli vo veci vypočutí.

V prípade skutku 2) rozsudku prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na to, že i v tomto prípade bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný proti vôli poškodenej vošiel do bytu, kde ho nevolala tým, že neočakávane vložil nohu medzi dvere vtedy, keď ich pootvorila, v úmysle dostať sa do vnútorných priestorov bytu a tam neoprávnene proti jej vôli zotrval. Týmto konaním rovnako naplnil objektívnu stránku prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. Poslednýkrát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/122/2017 zo dňa 07.12.2017, právoplatný 05.02.2018, za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., kedy bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou 18 mesiacov do 06.07.2019. I z tohto rozhodnutia je potom nepochybné, že predmetnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v tejto trestnej veci. S poukazom na § 49 ods. 2 Tr.zák. potom prvostupňový súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, kde obžalovanému uložil trest úhrnný, kde trest mu uložil na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov, so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním tejto trestnej činnosti obžalovaný ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie okresný prokurátor a to čo do viny a trestu a taktiež odvolanie podal i obžalovaný a to v zákonom stanovenej lehote.

Okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši v písomných dôvodoch odvolania proti výroku prvostupňového súdu o vine a treste uvádza, že s poukazom najmä na výpoveď poškodenej v spojitosti so znaleckým posudkom B. K., B. bolo podľa jeho názoru dostatočne preukázané, že poškodenej konanie a správanie obžalovaného pociťovala ako ťažké prikorie. Ďalej poukazuje na to, že obžalovaného z protiprávneho konania usvedčuje aj svedkyňa V. M., matka poškodenej. Rovnako tak akcentuje výpoveď susedy M. Z., ktorá potvrdzuje, že v domácnosti obžalovaného a poškodenej dochádzalo ku konfliktom a hádkam a nakoľko sa báli o poškodenú W. M., aby jej obžalovaný neublížil, zavolali aj políciu. Osobitne okresný prokurátor poukazuje na deň 1.6.2018, kedy obžalovaný poškodenú dusil potravinárskou fóliou a fyzicky ju napadol, pričom takéto konanie považuje okresný prokurátor za konanie v snahe zintenzívniť zastrašenie poškodenej. Tieto zranenia boli potom následne zhodnotené ošetrojúcim lekárom dňa 2.6.2018 a boli podložené lekárskou správou. Taktiež okresný prokurátor poukazuje na výpovede ďalších svedkov, ktorí potvrdzujú, že dochádzalo ku konfliktom medzi obžalovaným a poškodenej a tiež, že nie raz bola poškodenej aj zranená, pričom obžalovaný v konaní vo vzťahu k poškodenej pokračoval aj potom, ako sa poškodenej odšťahovala zo spoločnej domácnosti do Z. nad R., kde ju mal sledovať, vstúpiť do jej obydľia bez jej súhlasu, čo preukazuje aj záznam z volania na tiesňovú linku. Záverom písomných dôvodov odvolania okresný prokurátor akcentuje, že podstatou trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby v zmysle ust. § 208 ods. 1 Tr.zák. nie je preukázanie syndrómu týranej osoby, že tento syndróm nie je znakom základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu a preto podľa jeho názoru mal prvostupňový súd obžalovaného uznať v bode 1) rozsudku za vinného v zmysle podanej obžaloby a to za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. Vzhľadom na túto nesprávnu kvalifikáciu u skutku 1) rozsudku, potom obžalovanému nesprávne prvostupňový súd uložil trest, kde mal vziať v úvahu kvalifikáciu tak, ako ju zdôrazňuje okresný prokurátor, kde pri prevahe priťažujúcich okolností a pri aplikácii ust. § 41 ods. 1 Tr.zák. a § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., mal obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody po zvýšení dolnej hranici trestnej sadzby, teda minimálne vo výmere 56 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu, aby krajský súd rozhodujúci sám obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody s dolnou hranicou minimálne 56 mesiacov a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolanie podal aj obžalovaný Y. M., kde v písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu, uvádza, že skutkové zistenia sa nezakladajú na pravde a sú podložené iba matkou bývalej družky W. M., že dodnes majú dobrý vzťah, pretože chodí do jej domácnosti pre ich spoločného syna, ktorý trávi u neho každý druhý víkend. Na základe SMS a hovorov je dokázateľné, že nie on ju vyvolával, ale bola to bývalá družka, ktorú mu posielala správy a volala skrz syna niekoľkokrát denne. Podaním odvolania sa domáha, aby krajský súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a aby vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na týchto stanoviskách zotrvali prokurátor ako i obžalovaný na verejnom zasadnutí, poškodenej na verejnom zasadnutí uviedla, že sa nevie vyjadriť k primeranosti trestu, ale to čo navrhuje pán prokurátor, sa jej zdá byť prísne.

Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali

odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie tak okresného prokurátora ako i obžalovaného nie sú dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že prvostupňový súd pri konečnom meritórnom rozhodnutí akceptoval stanovisko Krajského súdu v Banskej Bystrici uvedené v rozhodnutí sp.zn. 4To/172/2019 zo dňa 23.1.2020. Krajský súd v tomto konkrétnom prípade v súvislosti s uznanou vinou v zmysle obžaloby uložil prvostupňovému súdu dôsledne sa vysporiadať najmä s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného, osobitne s preukázanými skutkovými závermi a taktiež i s právnym hodnotením. Krajský súd vtedy poukázal na výpoveď znalca z odvetvia klinickej psychológie PhDr. W. K., PhD., v zmysle ktorých záverov u poškodenej nebola zistená výrazná traumatizácia vyplývajúca z konania obžalovaného. Osobnostná štruktúra poškodenej je podľa názoru znalkyne skôr simplexná, s protichodnými tendenciami. U poškodenej je konštatovaná nezrelá emocionalita, myslenie bez porúch, konceptualizácia jednoduchá, kontakt s realitou zachovaný. Za významnú považoval krajský súd i skutočnosť, že poškodená v sociálnom kontakte sa môže prejavovať ako pasívna, mlčanlivá, zdržanlivá, trpezlivá, utiahnutá, uzavretá, s nízkou spontánnosťou, flegmatickosťou až otupenosťou, kde má zníženú potrebu ďalšieho sociálneho kontaktu a úzky okruh známych a preto môže pôsobiť ako emocionálne chladná, nezdieľna, brániaca sa pozornosti a chce mať od všetkých pokoj. Podľa znalkyne bola poškodená tiež psychosomaticky vzrušená, provokovaná, prestimulovaná a nevie odpustiť obžalovanému, že ju nechal bez peňazí.

Na základe tohto zrušujúceho uznesenia prvostupňový súd v doplnení dokazovania na hlavných pojednávaniach jednak dopyčul obžalovaného, poškodenú a osobitne vypočul znalkyňu k záveru znaleckého dokazovania. Rovnako tak doplnil i správy z výkonu probačného dohľadu. V zmysle všetkých týchto dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, prvostupňový súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo preukázané, že by obžalovaný v inkriminovanom období spôsobil svojej družke W. M. psychické a fyzické útrapy. Správne potom prvostupňový súd upravil svoje skutkové závery a následne i právnú kvalifikáciu. I Krajský súd v Banskej Bystrici je toho názoru, že takýto postup prvostupňového súdu bol správny a bol v súlade s vykonanými dôkazmi. Nemožno opomenúť závery znaleckého dokazovania, najmä však výpoveď znalkyne PhDr. W. K., PhD. na hlavnom pojednávaní dňa 25.6.2020 (č.l. 441). Na tomto hlavnom pojednávaní znalkyňa jednoznačne prehlásila, že nezistila u poškodenej výraznú traumatizáciu, pričom konštatuje u nej simplexnú osobnú štruktúru so známami paranoidnej a schizoidnej osobnosti, čo znamená podozrievavosť a odťažitosť, spolu so stereotypným, neefektívnym správaním sa v neuspokojivom vzťahu. V tomto smere doplnila, že aj výpoveď obžalovaného aj výpoveď poškodenej svedčí o disharmonickom spoluzití. Navyac znalkyňa na tomto hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená je málo sebakritická, s tendenciou robiť dobrý dojem a vyrábať rôzne menšie slabôstky a chyby. V čase vyšetrenia znalkyňa konštatovala u poškodenej vnútornú netrpezlivosť, zaťaženosť úlohami a požiadavkami v snahe zabrániť otvorenému konfliktu, psychosomatické vzrušenie, podráždenosť, provokovanosť, prestimulovanosť. V tomto období tiež mala strach, že obžalovaného pustia z basy a hlavným problémom, ktorý mu vyčítala v čase psychologického vyšetrenia bolo to, že ju nechal bez peňazí. Celkovo znalkyňa hodnotí výpovede poškodenej ako vierohodné, ako úspornú reprodukciu skutočne prežitej udalosti tak, ako to vnímala a interpretovala. Znalkyňa taktiež uvádza, že nenašla u nej zjavnú motiváciu podávať vedome lživú výpoveď a tohto sa pridriava aj doteraz. Ak sa postaví poškodená konštruktívne ku svojej partnerskej skúsenosti s obžalovaným, nezanechá to na nej negatívne dôsledky. Rovnako tak potvrdila, že u poškodenej nenašla zjavné známky týranej osoby.

S poukazom najmä na výpoveď znalkyne na hlavnom pojednávaní, ako i na závery znaleckého dokazovania, osobitne tiež i na niektoré skutkové okolnosti (skutočnosť, že poškodená odišla zo spoločnej domácnosti s dieťaťom, aktívne reagovala na hádky s obžalovaným a pod.), i krajský súd je toho názoru, že v danom prípade bolo namieste právne kvalifikovať skutok 1) obžaloby ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1, 2 Tr.zák., t. j. že obžalovaný v prípade poškodenej dlhodobým konaním špecifikovaným v písm. a/, b/, c/ ust. § 360a Tr.zák., zhoršoval kvalitu života poškodenej. Nie je zrejmé z rozhodnutia okresného súdu, prečo nehodnotil konanie obžalovaného i v zmysle písm. e/ citovaného zákonného ustanovenia, pričom inkriminovaného konania sa obžalovaný dopúšťal na chránenej osobe.

Vo vzťahu ku skutkovým záverom, právnej kvalifikácie konania a napokon i k uloženému trestu tak, ako sú rozvedené v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu, krajský súd v podstate nemá zásadné pripomienky a považuje závery prvostupňového súdu v tomto smere za správne a zodpovedajúce výsledkom dokazovania a teda odvolanie okresného prokurátora považuje za nedôvodné.

V prípade odvolania obžalovaného krajský súd považuje za potrebné osobitne zdôrazniť, že vzhľadom na absenciu poučenia po vyhlásení rozsudku tak, ako to vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania, najmä o lehote a možnostiach odvolania, považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za podané v zákonnej lehote (odvolanie bolo podané napriek prítomnosti obžalovaného a obhajcu na hlavnom pojednávaní až po uplynutí zákonnej lehoty). Z uvedeného dôvodu súd potom vzhľadom na pochybenie prvostupňového súdu dospel k záveru, že odvolanie bolo podané v lehote vzhľadom na absenciu poučenia, pričom údaje, ktoré uviedol obhajca obžalovaného nemajú žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch. Práve naopak, krajský súd považuje výpoveď poškodenej W. M. za pravdivú a vierohodnú, podopretú závermi znaleckého dokazovania, ako aj výsluchmi svedkov, ktorí potvrdili existenciu konfliktov medzi obžalovaným a poškodenou počas ich vzájomného spolužitia. Rovnako tak nezodpovedá záver uvedený v odvolaní obžalovaného k skutkovým zisteniam, že dodnes má s poškodenou dobrý vzťah, že chodí do jej domácnosti pre spoločného syna, ktorý trávi u neho každý druhý víkend. Z probačnej správy je zrejmé, že kontakt so synom zabezpečujú rodičia obžalovaného. To sú všetko konkrétne skutočnosti, ktoré vyvracajú údaje uvedené v odvolaní obžalovaného, preto i odvolanie obžalovaného krajský súd považuje za nedôvodné.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát krajského súdu považoval tak odvolanie okresného prokurátora ako aj odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.